

ítróttur

Áskoðararnir krevja undirhald og sigrar

Ungu klaksvíkingarnir eru fjálturstungnir av trýstinum og hava lyndi til at gloyma avráddu spælskipingina

Leggið ikki í, hvat áskoðararnir rópa og krevja, men syrgið heldur fyri at halda tykkum til tað, vit hava avrátt. Nakað soleiðis áminti KÍ liðformaðurin, Kurt Mørkøre, liðfelagar sínar inn í 2. hálvleik móti B71. At áminningin hoyrdist greiðliga kring allan vøllin, sigur eitt sindur um linliga stuðulin. Tað er bara tá KÍ skorar, og litla lotu aftaná, at dovísiga fjöldin kvaklast við!

Men áminningin frá liðformanninum ber eisini boð um tvístøðuna, KÍ liðið er í: Teir hava ikki tapt landskappingardyst á heimavølli síðani 30. september 1990, tá VB vann 2-0, og áskoðararnir gleðast um góðu úrslitini. Men teir hava meira enn trupult við at góttaka leikháttin, sum verður nýttur at fáa sigrar og stíg til holdar uppá.

Mett verður, at tað er keðiligt og litið undirhaldandi, at so litil tyngd verður lögð í álopsleikin, og at meira verður lagt í ikki at gera mistøk enn í at leggja herðslu á at skora.

So verður trýst lagt á leikararnar, og tað var í sambandinum, at liðformaðurin gav verbulu áminningina.

Varisligt frá báðum síðum

Tað vóru greiðliga taktiskar bindingar, sum bóru í sær, at dysturin móti B71 fyri áskoðararnar gjørdist litið livligur og undirhaldandi fyri tey, sum seta álopsleikin fremst — og tað gera tey flestu.

Haraftur móti var talan um áhugaverda eygleiðing fyri tann, sum hevur hug at kanna taktiska uppleggið hjá liðunum.

Klaksvíkingar dyrgdu

dúgliga eftir, at B71 skuldi gerast álopshugað, tá teir finga nóg pláss til álopsmynding. Heimaliðið ætlaði at steðga sandoyingunum á KÍ hálvuni og so seta ferð á mótálopini, tá B71 hálvann var tynnt.

Men útiliðið var ikki áhuga í at bita á KÍ taktikkinn. Hugburðurin hjá Piotr og hansara monnum er, at tað er týðningarmiklari ikki at tapa enn at vinna. Tí var B71 verjan og miðvøllurin ongantíð flutt fram, men í staðin var — fullkomiliga áttakt KÍ leikinum — roynt at senda langar bóltar fram til Eli og Torbjørn í vón um, at teir megnaðu einsamallir at skapa mogleikar ella kanska at varðveita bóltin, til ein ella tveir miðvallarar komu til hjálpar.

Mál eftir deyðbóltsstøður

Leikurin bar ikki uppspæl til opnar málmøguleikar í sær, og tí er ikki undarligt, at bæði málini vóru skotin eftir deyðbóltsstøður.

KÍ kom á odda eftir frisparkuttan fyri B71 brotsteigin. Trillað verður stutt til Allan Mørkøre, sum roynir seg við fløtum skoti dygst fram við verjugarðinum. Málverjin er prísgevin, tí sýnið er vánaligt, og bólturin smýgur sær í kassan.

Royndin at halda tær, visa varsemi og leggja doyn á ikki at gera mistøk heldur enn at leika álopskent, eydnaðist til út í 2. hálvleik. B71 hornaspark verður ikki ruddað burtur, og so eydnast Eli at skora um stólpan.

KÍ hevði yvirvág og gjørdi móti dystarenda álvarsliga roynd at vinna bæði stigini. M.a. vóru John Hansen og Allan



Eli Hentze, B71 syrgdi fyri B71-málinum í javnleikinum móti KÍ sunnudagin, har Allan Mørkøre skjeyt KÍ-málið

Joensen settir í álopið, men nærri enn trýsti og skotum við síðuna av kom heimaliðið ikki.

B71 hevur fóttað sær aftur í 1. deild. Talan er ikki um sjampanju undirhald av sama slag sum FM árið, men tað er ein sannroynd, at taktiska

snildið og tolnið í hvussu so er fer at bera framhaldandi tilveru í deildini við sær.

(-nn-)

»Som brødre vi dele...«

VB-TB 0-0 (0-0)

Einki mál kom í grannadystinum í Vági leygardagin millum VB og TB. Í heldur vánaligum fót bóltspælingundum og á einum enn verri vølli — púra óforsvarligur í vátum veðri — varð sum frægast roynt at spæla ein góðan dyst.

Hetta lukkaðist tó ikki í fyrra hálvleiki, tá veðrið var verri við nógvum vind og regni. TB hevði vindi í ryggin, men dugdi tó ikki at skapa nakran brúkbara málkjans.

Í fyrsta lagi var orsökini til tað, at VB dugdi betur at spæla seg úr trupulleikinum, so hvørt sum teir komu, og í øðrum lagi var orsökini, at TB-spælarnir vóru alt ov smádnir at royna nøkur skot, hóast ferðin á bóltinum kundi



fáast langt upp, samstundis sum hann undir slíkum umstøðum var ringur at tenja.

Hóast mótvindurin var ringur at fáast við, bar til hjá VB at sleppa framat viðhvørt, og størstu málkjansirnar í fyrra hálvleiki áttu vágbingar í einum taki miðskeiðis í fyrra hálvleiki, tá ikki færri enn triggjar ferðir í einum og sama álopi komu til skot. Tvær ferðir bjargaði Rolf Sørensen, og í eina førinum kom verjan til, so bólturin fekk burtur.

Veðrið var heldur frægari, tá seinni hálvleikur byrjaði, og spælið batnaði eisini hjá báðum pørtum í seinna hálvleiki. Mesta trýstið hevði VB, ið eisini gjørdi meira av at skifta